

Bruxelles, den 24. oktober 2019
(OR. en)

13432/19

SOC 704
EMPL 535
ECOFIN 938
EDUC 427
SAN 442
GENDER 48
ANTIDISCRIM 43

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 13171/19

Vedr.: Trivselsøkonomi
Rådets konklusioner (24. oktober 2019)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om ovennævnte emne, der blev vedtaget af Rådet (EPSCO) på samlingen den 24. oktober 2019.

Rådets konklusioner om trivselsøkonomi

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION, SOM ANERKENDER, at

1. Trivselsøkonomi er en tilgang til retningslinjer for politik og styring, som har til formål at sætte mennesker og deres trivsel i centrum for politik og beslutningstagning. Menneskers trivsel har værdi i sig selv, men i begrebet trivselsøkonomi understreges det, at trivsel og økonomisk vækst er gensidigt forstærkende. Det er altafgørende for Unions økonomiske vækst, produktivitet, dens finanspolitiske holdbarhed på lang sigt og den samfundsmæssige stabilitet at tage hensyn til trivsel i alle politikker.
2. Menneskers velfærd er et af Den Europæiske Unions vigtigste mål. Trivselsøkonomien sætter fokus på Unionens eksistensberettigelse som nedfældet i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det er et centralt element i trivselsøkonomi at skabe et miljø, der gør det muligt for mennesker at udnytte deres fulde potentiale og nyde godt af deres grundlæggende rettigheder. Samtidig fungerer en bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og modstandsdygtighed som katalysatorer for menneskers, samfunds og planetens trivsel.
3. En horisontal tilgang, der bygger på et tværsektorielt samarbejde mellem forskellige politikområder, er af afgørende betydning for virkeliggørelsen af trivselsøkonomien. Behovet for en tværsektoriel indsats er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i den europæiske socialpagt, og det blev anført som en del af strategien om at tage hensyn til sundhed i alle politikker i tidligere rådskonklusioner (2006). At stræbe hen imod begrebet trivselsøkonomi kræver hverken nye kompetencer eller strukturer til foranstaltninger på EU-plan, men det forudsætter, at Unionen og dens medlemsstater koordineret og på forbedret vis udøver deres respektive beføjelser, og der skal sættes fornyet fokus på de vigtigste drivkræfter for trivsel.

4. Trivselsøkonomi bygger en sund og bæredygtig økonomisk politik. Den understreger vigtigheden af at investere i effektive og retfærdige politiske foranstaltninger og strukturer, der sikrer, at alle har adgang til offentlige tjenester, herunder sundhedstjenester og sociale tjenester, langtidspleje, fremme af sundhedsmæssige og forebyggende foranstaltninger, social beskyttelse samt uddannelse og livslang læring. I trivselsøkonomien lægges der vægt på beskæftigelse, aktive arbejdsmarkedspolitikker og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen samt anstændige arbejdsvilkår som foranstaltninger, der skal sikre trivsel på arbejdspladsen. Trivselsøkonomi står for lige muligheder, ligestilling mellem kønnene og social inklusion.
5. Videnbaseret politikudformning stiller krav om klare målsætninger og anvendelse af et hensigtsmæssigt sæt indikatorer af høj kvalitet, omfattende konsekvensanalyser og en evaluering af omkostningseffektiviteten på kort, mellemlang og lang sigt. Det er almindelig anerkendt, at BNP alene ikke giver et samlet billede af menneskers trivsel. Der er derfor behov for yderligere samarbejde og en øget indsats på tværs af sektorer for at kunne gøre bedre brug af og forbedre de eksisterende instrumenter og bygge videre på dem med henblik på at udvikle en fælles tilgang til at måle de forskellige dimensioner af trivselsøkonomien.
6. Balancen mellem økonomisk vækst og sociale fremskridt er omdrejningspunktet for den europæiske integration. Dette er af afgørende betydning for en social markedsøkonomi, hvor der tilstræbes fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og det giver EU en særstilling på globalt plan. Den europæiske søjle for sociale rettigheder (i det følgende benævnt *søjlen*) baner vejen for en fornyet opadgående konvergens mod bedre arbejds- og leveforhold i Unionen. Unionen og medlemsstaterne har en fælles politisk forpligtelse til og et fælles politisk ansvar for at opnå resultater på grundlag af søjlen, og det kræver løbende fremskridt og en grundig indsats fra begge parter side i overensstemmelse med deres respektive kompetencer. Trivselsøkonomien bidrager til at nå søjlens mål og gennemføre søjlen i overensstemmelse med EU's nye strategiske dagsorden 2019-2024. Desuden bidrager trivselsøkonomien til den europæiske sociale model og sætter alle mennesker i stand til at få indflydelse ved at fremme en opadgående social og økonomisk konvergens.

7. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling¹ har understreget, at investeringer i bedre sundhed, uddannelse, beskæftigelse, ligestilling mellem kønnene og social beskyttelse for alle medlemmer af samfundet bidrager til økonomisk vækst. Dertil kommer, at det sociale udbytte, der er forbundet med større trivsel for den enkelte, herunder større tillid, mere aktivt medborgerskab og større social samhørighed, bidrager til økonomisk vækst gennem en større samlet faktorproduktivitet, større finansiel og politisk stabilitet og en øget modstandsdygtighed over for negative chok.
8. Trivselsøkonomi er også kernen i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, som alle medlemsstaterne har forpligtet sig til at følge. På samme måde har flere internationale organisationer, nemlig Verdensbankgruppen², Den Internationale Valutafond³, Den Internationale Arbejdsorganisation⁴ og Verdenssundhedsorganisationen⁵, anerkendt betydningen af at investere i sundhed, social beskyttelse og uddannelse,

SOM MINDER OM, at

9. Et stort antal europæere lever i velstand. Selv om der er forskelle mellem og inden for medlemsstaterne, er mennesker i Unionen i gennemsnit mere veluddannede, rigere, sundere og lever længere end nogensinde før,

¹ Velfærdsøkonomi – sammenfatning af OECD's baggrundspapir "Creating opportunities for people's well-being and economic growth" (10414/19) og "The Economy of Well-Being – OECD Background Paper" (Velfærdsøkonomi – OECD's baggrundspapir) (10414/19 ADD 1).

² The Human Capital Project (projektet om menneskelig kapital).

³ The Strategy on Social Spending (strategien om sociale udgifter).

⁴ The Centenary Declaration for the Future of Work (100-årserklæringen om fremtidens arbejde).

⁵ The Tallinn Charter on Health Systems for Health and Wealth (Tallinnchartret om sundhedssystemer for sundhed og velstand).

SOM TAGER I BETRAGTNING, at

10. Fattigdom og udelukkelse fra arbejdsmarkedet og samfundet skærper uligheder og segregation, hvilket kan føre til polarisering og ustabilitet i samfundet. På trods af de forskellige positive udviklinger står mennesker, der er truet af fattigdom eller social udstødelse, over for mange udfordringer og oplever mangel på muligheder. Hvert fjerde barn i Unionen er truet af fattigdom eller social udstødelse. Antallet af hjemløse er stigende i ganske mange medlemsstater, og hjemløshed rammer forskellige grupper af mennesker, navnlig i bymiljøer. Samtidig kan byer også tilbyde muligheder for menneskers trivsel. Passende indkomststøtte, adgang til sundhedstjenester, sociale tjenester, langtidspleje og førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet, boliger til overkommelige priser og støtte til integration og reintegration på arbejdsmarkedet er afgørende for at forebygge og bekæmpe fattigdom og udstødelse og samtidig sikre lige muligheder for alle. Social økonomi, social innovation og sociale investeringer spiller også en vigtig rolle.
11. Et arbejdsmarked i forandring kræver tilpasningsevne og forskelligartede og konstant skiftende kvalifikationer og færdigheder. Uddannelse spiller således en central rolle med hensyn til at fremme konkurrenceevne, tilpasningsevne og deltagelse på arbejdsmarkedet og i samfundet. Der skal gøres en indsats for at lette adgangen for alle til livslang læring og erhvervelse af færdigheder og kompetencer for at imødegå udfordringerne og udnytte de muligheder, som digitalisering og nye arbejdsformer skaber. Klimaændringerne vil påvirke arbejdsmarkedet. Det Europæiske Råd har opfordret Rådet og Kommissionen til at fremme arbejdet med de betingelser, de incitamenter og den befordrende ramme, der skal indføres for i overensstemmelse med Parisaftalen at sikre en omstilling til et klimaneutralt EU, som bl.a. bevarer den europæiske konkurrenceevne, er retfærdig og socialt afbalanceret og tager hensyn til medlemsstaternes nationale forhold. Med hensyn til beskæftigelse medfører omstillingen til klimaneutralitet både muligheder og udfordringer.

12. Sårbare grupper og mennesker, der er truet af udstødelse, møder ofte vanskeligheder på arbejdsmarkedet og i samfundet og kan have særlige behov på arbejdspladsen og i deres arbejdsliv. Princippet om forbud mod forskelsbehandling er af afgørende betydning for at kunne opfylde disse behov. Inklusion af personer med handicap på arbejdsmarkedet og i samfundet som helhed er i overensstemmelse med princippet om anstændigt arbejde og menneskerettighederne. Dertil kommer, at levetiden skaber muligheder for arbejdsmarkedet og økonomien og kræver støtteforanstaltninger, der sætter alle mennesker i stand til at yde et aktivt bidrag til samfundet og arbejdslivet.
13. Rimelig løn, retfærdige og gode arbejdsvilkår, kvalitetsjob, respektfulde arbejdspladser og ikkeforskelsbehandling på arbejdspladsen gør det muligt for mennesker at have lige adgang til og forblive på arbejdsmarkedet, forebygge tidlig pensionering og sikre, at den samlede arbejdsstyrkes færdigheder anvendes. Tilstrækkelig beskyttelse af sociale rettigheder og livet på arbejdspladsen styrker Unionens sociale dimension og spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af ulighed og fattigdom blandt personer i arbejde. Der bør også tilbydes retfærdige og gode arbejdsvilkår og passende social beskyttelse i nye arbejdsformer. Sikre og sunde arbejdspladser fører til øget produktivitet, øget jobtilfredshed og et længere arbejdsliv og forhindrer også arbejdsrelaterede sygdomme, ulykker og de høje omkostninger i forbindelse hermed. Arbejdsmarkedsparterne spiller en vigtig rolle i udformningen af disse politikker.
14. Fremme af ligestilling mellem kønnene, forbedring af kvinders beskæftigelsesmuligheder, sikring af princippet om lige løn for arbejde af samme værdi, bedre muligheder for at forene arbejde, pleje og privatliv for kvinder og mænd samt forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder er af afgørende betydning for en bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst, social samhørighed og trivsel. Mindskelse af de kønsbestemte forskelle i beskæftigelse, løn og pensioner og styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og status anses for at være forudsætninger for en mere retfærdig og mere inklusiv økonomi.

15. Veludformede, passende og bæredygtige sociale beskyttelsessystemer for alle kan være effektive til at beskytte enkeltpersoner. Investeringer i sociale beskyttelsessystemer giver værdifulde sociale og økonomiske resultater på lang sigt. Social beskyttelse bidrager til samfundsøkonomisk modstandsdygtighed og menneskelig kapital. Desuden kan sådanne systemer give bedre resultater på arbejdsmarkedet ved at støtte overførelsen af arbejdskraft til nye og dynamiske sektorer i økonomien.
16. Uddannelse og livslang læring er grundlæggende foranstaltninger inden for trivselspolitik. Tilgængelig uddannelse af høj kvalitet, som er inklusiv, er af afgørende betydning for samfund og økonomier, der er nødt til at tilpasse sig til og drage fordel af forandringer. Det giver store økonomiske og sociale fordele at investere i uddannelse. Det støtter den økonomiske stabilitet og vækst og er også en vigtig bidragsyder til vores økonomiers og samfunds modstandsdygtighed og deres fremtidige velstand.
17. Udfordringer for menneskers trivsel imødegås bedst, når de behandles på et tidligt stadium og gennem hele livet. Disse foranstaltninger omfatter bl.a. prænatal pleje, førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet og til overkommelige priser, fremme af en sund livsstil, herunder fysisk aktivitet og sund ernæring, samt forebyggende foranstaltninger og befordrende miljøer. Det er vigtigt at investere i sundhedskompetence for at gøre det muligt for mennesker at træffe sunde valg.

18. Adgang for alle til sundhedstjenester, langtidspleje, sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse, der ydes af et bæredygtigt sundhedssystem, er væsentlige elementer i trivsel, som også tackler uligheder på sundhedsområdet og dermed bidrager til økonomien og samfundet. Investeringer i sundhedssikkerhed bidrager til effektivt og rettidigt at forebygge, opdage og reagere på sundhedstrusler. Eksempelvis har antimikrobiel resistens, vaccinationsmodstand og den stigende forekomst af katastrofer som følge af klimaændringer samt sygdomsudbrud potentiale til at forvolde stor skade på folkesundheden og de nationale økonomier. En øget vaccinationsdækning er en omkostningseffektiv foranstaltning, som kan forebygge mange smitsomme sygdomme. Hvis der gøres en større indsats for at fremme god mental sundhed og gøres fremskridt med hensyn til forebyggelse, tidlig diagnose og behandling af psykiske lidelser samt bekæmpelse af stigmatiseringen af dem, vil det forbedre tilværelsen for millioner af europæere livet igennem og bidrage til at skabe et arbejdsmiljø uden forskelsbehandling, bedre arbejdsvilkår og dermed en stærkere økonomi.
19. Den fortsatte stigning i sundhedsudgifterne er en udfordring for de nationale økonomier i alle europæiske lande. Det er derfor afgørende at tage fat på de sociale, kommercielle, økonomiske og miljømæssige faktorer, der er afgørende for sundhed, og byrden fra ikkeoverførbare sygdomme under hensyntagen til risikofaktorer såsom dårlige eller usunde kostvaner, fysisk inaktivitet og et skadeligt forbrug af alkohol og tobak. Skattemæssige foranstaltninger kan anvendes til at påvirke forbrug og adfærd.
20. Mangel på og høje priser på flere typer medicinsk udstyr og lægemidler kombineret med ineffektivitet i brugen af generiske og biosimilære lægemidler kan true bæredygtigheden og finansieringen af nationale sundhedssystemer. Det er vigtigt at forbedre adgangen til og omkostningseffektiviteten af lægemidler, patientsikkerheden og kontinuiteten i behandlingen. Desuden er det vigtigt at fortsætte de politiske drøftelser om overkommelige priser og forsyningssikkerhed.

21. Den teknologiske udvikling, navnlig digitalisering og kunstig intelligens, ændrer den måde, som menneskers trivsel kan fremmes på, og hvordan sundhedstjenester og sociale tjenester leveres. Dette har potentiale til at øge tjenesternes omkostningseffektivitet, effektivitet og kvalitet samt til at imødegå uligheder med hensyn til adgang og resultater. Det er vigtigt at forbedre menneskers adgang til egne sundhedsdata og sociale data og øge bevidstheden om beskyttelse af sundhedsdata og sociale data. For at fremme folkesundhed, forskning og innovation er det vigtigt at udnytte potentialet i sundhedsdata og sociale data, samtidig med at de gældende databeskyttelsesregler og etiske principper overholdes fuldt ud.
22. Det europæiske semester udstikker en ramme for samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker og er et vigtigt redskab til at overvåge gennemførelsen af Europa 2020-strategien og de centrale områder, der er omfattet af søjlen. Antallet af specifikke henstillinger vedrørende social-, beskæftigelses-, uddannelses- og ligestillingspolitikker, sundhed og langtidspleje, pensioner, fattigdom og social udstødelse er vokset gradvist, og i dag vedrører næsten halvdelen af henstillingerne disse emner. Veludformede og bæredygtige social-, beskæftigelses-, uddannelses- og sundhedspolitikker samt ligestilling mellem kønnene er en forudsætning for bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst på lang sigt. Tværsektorielt samarbejde og en god balance mellem økonomiske politikker og disse politikker spiller således en vigtig rolle i det europæiske semester.
23. Strukturreformer hører under medlemsstaternes ansvarsområde. Unionens strukturfonde kan støtte en yderligere bæredygtig udvikling af trivselspolitikker i medlemsstaterne. Disse fonde kan anvendes til at fremme medlemsstaternes tiltag som fastlagt i de integrerede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken og de landespecifikke henstillinger i det europæiske semester.

24. Derfor er det af afgørende betydning, at Unionen udvikler en ny langsigtet strategi for tiden efter 2020 for at sikre, at Unionen bliver verdens mest konkurrencedygtige og socialt inkluderende klimaneutrale økonomi, som afspejler trivselsøkonomien. Det er vigtigt, at Unionen udviser globalt lederskab ved at vedtage en ambitiøs og afbalanceret ny horisontal strategi i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af søjlen og FN's 2030-dagsorden,

OPFORDRER medlemsstaterne til at

25. UDARBEJDE en tværsektoriel vurdering af virkningerne for trivslen for at styrke en videnbaseret politik og beslutningstagning
26. OVERVEJE at anvende indikatorer vedrørende trivsel til at overvåge og rapportere om nationale budgetprocesser og til videnbaseret beslutningstagning. Alle disse indikatorer bør opdeles efter køn
27. ØGE arbejdsmarkedsdeltagelsen gennem bedre målretning af specifikke støtteforanstaltninger for mennesker, der er udelukket fra eller risikerer at blive udelukket fra arbejdsmarkedet, i overensstemmelse med tilgangen om aktiv inklusion
28. SIKRE adgang for alle til passende social beskyttelse og til økonomisk overkommelige og bæredygtige tjenester af høj kvalitet under hensyntagen til de nationale forhold
29. RETTE deres tværsektorielle aktiviteter mod at tackle udfordringer i forhold til trivsel på et tidligt tidspunkt og gennem hele den enkeltes liv, samtidig med at der navnlig tages hensyn til fordelene ved at fremme sundhedsmæssige og forebyggende foranstaltninger
30. FREMME omfattende politikker for livslang læring samt udvikling af færdigheder og kompetencer gennem hele livet

31. FREMME strukturreformer, der understøtter social inklusion, aktivt medborgerskab og samfundsøkonomisk modstandsdygtighed
32. STYRKE et tværsektorielt perspektiv i de politiske holdninger, som kommer til udtryk i Rådets forskellige forberedende organer, der beskæftiger sig med det europæiske semester, for at sikre en afbalanceret horisontal analyse i overensstemmelse med begrebet trivselsøkonomi;

OPFORDRER medlemsstaterne og Europa-Kommissionen til i overensstemmelse med deres respektive kompetencer og under hensyntagen til nationale forhold og med respekt for arbejdsmarkedsparternes rolle og autonomi **at**

33. MEDTAGE trivselsøkonomi som et perspektiv, der indgår horisontalt i de nationale politikker og Unionens politikker og sætte mennesker og deres trivsel i centrum for udformningen af politikker
34. GENNEMFØRE evidensbaserede og effektive politiske indgreb på nationalt plan og EU-plan med henblik på at imødegå fælles udfordringer for trivslen
35. FORTSÆTTE med at udrydde fattigdom, navnlig ved at bekæmpe børnefattigdom og fattigdom, der går i arv fra generation til generation, herunder ved at undersøge mulighederne for nye foranstaltninger
36. FORTSÆTTE med at udforme og gennemføre foranstaltninger, der anerkender og tackler hjemløshed, og FREMME adgang til boliger til overkommelige priser for alle
37. FREMME tværsektorielt samarbejde og fortsætte med at styrke den rolle, som beskæftigelses-, social-, sundheds- og uddannelsespolitikker spiller i det europæiske semester
38. FORETAGE horisontale analyser som led i det europæiske semester med henblik på at forbedre de brede, langsigtede politiske perspektiver og fremsætte afbalancerede politiske henstillinger

39. FORTSÆTTE med at udvikle grundige metoder til kvantitativ og kvalitativ dataindsamling og statistiske metoder til måling og regelmæssig overvågning af menneskers trivsel med henblik på sammen med de økonomiske indikatorer i forbindelse med det europæiske semester at udarbejde en omfattende analyse som grundlag for politikudformning og beslutningstagning
40. FREMME gennemførelsen af søjlens principper som et vigtigt skridt i retning af at levere resultater med hensyn til trivselsøkonomi
41. SIKRE digitaliseringens fordele for menneskers trivsel ved f.eks. at fremskynde arbejdet med innovative digitale løsninger med indbygget sikkerhed til fremme af sundhed, sundhedspleje og sociale politikker ved at styrke, hvor det er relevant, de nuværende initiativer om interoperabel, grænseoverskridende udveksling af data om sundhed og social beskyttelse og ved at anvende innovative datateknologier, herunder kunstig intelligens, samtidig med at databeskyttelsesreglerne, datasikkerheden og de dermed forbundne etiske principper overholdes, og FREMME digital inklusion
42. FOREGRIBE virkningerne af demografiske ændringer, navnlig de ændringer, som skyldes en aldrende befolkning og længere levetid, og FREMME sund og aktiv aldring i alle politikker
43. GENNEMFØRE konkrete og effektive foranstaltninger for at afhjælpe de kønsbestemte forskelle inden for beskæftigelse og løn efter udløbet af EU's nuværende handlingsplan for bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle og TACKLE deres indvirkning på den kønsbestemte forskel i pensioner
44. FREMME et højt niveau af tilgængelig førskoleundervisning og børnepasning til overkommelige priser og af høj kvalitet i overensstemmelse med de mål om børnepasning, der blev fastsat i 2002 af Det Europæiske Råd i Barcelona, og Rådets henstilling om førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet fra 2019
45. STYRKE betydningen af social økonomi, socialt entreprenørskab og social innovation i forbindelse med at fremme social inklusion, skabelse af og adgang til kvalitetsjob og sociale investeringer

46. ARBEJDE tæt sammen med arbejdsmarkedsparterne og civilsamfundet på europæisk og nationalt plan for at fremme trivselsøkonomien gennem en effektiv social og civil dialog;

OPFORDRER Europa-Kommissionen til at

47. FORESLÅ, når Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst er udløbet, en ny langsigtet vækststrategi for Unionen, der har til formål at sikre, at Unionen bliver verdens mest konkurrencedygtige og socialt inkluderende klimaneutrale økonomi
48. UDSENDE en meddelelse om trivselsøkonomi med fokus på de gensidige forbindelser mellem trivselspolitikker og økonomisk vækst, et afbalanceret tværsektorielt samarbejde mellem de forskellige politikområder, en videnbaseret tilgang og forebyggende foranstaltninger og tidlige indgreb, som støtter gennemførelsen af søjlen og FN's 2030-dagsorden
49. STYRKE vurderingen af konsekvenserne af lovgivningsmæssige og vigtige politiske initiativer vedrørende trivsel, herunder inden for den økonomiske politik
50. REVIDERE EU's strategiske ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen under hensyntagen til det omskiftelige arbejdsmarked
51. VEDTAGE en særskilt europæisk strategi for ligestilling mellem kønnene og STYRKE integrationen af ligestillingsaspektet og kønsbudgettering og en effektiv gennemførelse heraf på alle politikområder
52. FREMME europæisk samarbejde på uddannelsesområdet for at gøre Europa til det førende læringssamfund i verden ved at støtte en kultur, der tilskynder, styrker og motiverer mennesker og samfundsgrupper til at lære på alle niveauer og i alle former for uddannelse og i alle livets faser

53. UDVIKLE nye initiativer til at behandle handicappolitikker efter udløbet af den nuværende europæiske handicapstrategi 2010-2020
54. FORNY tilsagnet om inklusion af romaer ved at udvikle nye politiske initiativer, herunder vedtage en europæisk rammestrategi for tiden efter 2020
55. STØTTE medlemsstaterne ved hjælp af passende foranstaltninger inden for dens kompetenceområde i deres bestræbelser på at forbedre sundhedstjenesters bæredygtighed og tilgængelighed, herunder adgang til lægemidler og medicinsk udstyr
56. FORESLÅ en strategi for mental sundhed i Unionen under hensyntagen til forskellige politikkers indvirkning på den mentale sundhed på tværs af sektorer
57. FORESLÅ en europæisk handlingsplan for bekæmpelse af kræft for at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på bl.a. at forebygge kræft, rette opmærksomheden mod tidlig diagnose og behandling og forbedre patienters og overlevendes tilværelse;

OPFORDRER Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse til at

58. INTEGRERE trivselsøkonomi som et perspektiv i deres overvejelser på de politikområder, der ligger inden for deres ansvarsområde
59. FORTSÆTTE med at fremme et tæt samarbejde med hinanden og med Udvalget for Økonomisk Politik samt med andre relevante forberedende organer i Rådet, navnlig med kompetence inden for sundhed og uddannelse, for at sikre en afbalanceret horisontal analyse
60. FORTSÆTTE opgaven med at forbedre og udvikle pålidelige og internationalt sammenlignelige indikatorer for måling og overvågning af menneskers trivsel i Unionen i samarbejde med EU-institutionerne og under hensyntagen til de landespecifikke forhold og det arbejde, der udføres af andre relevante internationale aktører.